

Publicerad 2013-03-06 20:44 av ordknული

stanna inte med mig

de finns dom som förstår
som lyssnar och tar emot

ni tror att ni får allt
men egentligen är de bara ytligt ni får

för de finns ingen som vet
hur de egentligen känns

för hur skulle ni kunna?
jag är ingen öppen bok ni får läsa
jag är mer som den dagboken med lås på
och du måste prova minst 100 nycklar innan du hittar den rätta

så jag kommer hit, där jag kan skriva av mig
utan att någon i min närhet vet något

för egentligen håller jag på krascha just nu
och skulle behöva nödstopp

men jag krigar på, som alltid
för hur skulle de se ut om jag gav upp?

de gör ont.

ONT.

de skär i magen
och hela mitt inre håller på explodera

de finns dagar då jag bara känner mig tom
någon skulle kunna kasta all skit i världen på mig
och jag skulle skaka av mig och gå vidare

de är dom dagarna jag hatar.
dom som får mig att vilja stanna i sängen för alltid.

jag vet inte hur man gör
för att gå vidare

just nu

behöver jag ett avslut
lägga locket på, som man så fint säger

MEN HUR GÖR JAG?

de äter upp mig inifrån
men de ser ni inte

för jag är så jävla låst.

varje gång hon skriver något om honom
skär de, överallt.

men efter fem minuter är allt som vanligt

jag brukar blicka tillbaka
bara för att sakna
för att ha vetskapen om att han faktiskt behövde mig
men nu, inget

nu är de jag som behöver dig, mer än något annat i världen
men de kan jag inte säga, eller?

jag står på egna ben
jag KAN, för jag VILL

men de är vingligt just nu
en period jag måste ta mig igenom

jag behöver bara en instruktionsbok

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ordknuleri med Poeter.se id #43263 innehar upphovsrätten